

Πως αμυνόμαστε στους πειρασμούς του πονηρού;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Με τον πνευματικό αγώνα και τα όπλα που μας προσφέρει η Εκκλησία. Όταν κανείς αγωνίζεται να σβήσει τα πάθη από μέσα του και ανοίγει την καρδιά του στη χάρη του Θεού, τότε ο πονηρός δεν πλησιάζει. Κι αν πλησιάζει και πειράξει, δεν κάνει κακό. Η χάρη του Αγίου Πνεύματος ήρθε με το Βάπτισμα και το Χρίσμα και μετά διατηρείται και αυξάνει με την τακτική μελέτη του Ευαγγελίου, την κατανυκτική προσευχή, τη βαθιά Μετάνοια που συνοδεύεται με ειλικρινή Εξομολόγηση και την επιμελημένη συχνή συμμετοχή στη θεία Κοινωνία.

Έλεγε ο γέροντας Πορφύριος: «Αγαπώντας τον Χριστό, τα αμαρτωλά πάθη χάνουν τη γοητεία και τη δύναμή τους μπροστά στη χαρά της αγάπης του Χριστού».

Όπως στη διάρκεια μιας μάχης δεν μπορεί ένας στρατιώτης να πει «ας ξεκουραστώ λίγο και μετά θα συνεχίσω», έτσι και στην πνευματική μάχη χρειάζεται συνεχής επαγρύπνηση. Να προσέχουμε κάθε στιγμή και σε κάθε περιστατικό τη συμπεριφορά μας. Αυτό οι Πατέρες της Εκκλησίας το λένε «νήψη». Η νήψη-εγρήγορση κατορθώνεται με την αδιάλειπτη προσευχή. Όποιος προσεύχεται και επικαλείται συνέχεια το όνομα του Χριστού, κατατροπώνει κάθε πειρασμό. Η προσευχή είναι μία φλόγα πνευματική που κατακαίει κάθε πονηρό πνεύμα που πλησιάζει. Όταν στους πειρασμούς εμείς καταφεύγουμε στο Θεό και προσευχόμαστε έντονα, τότε ο πονηρός αποσύρεται, για να μην ωφεληθούμε από

την προσευχή.

Ένα άλλο μεγάλο όπλο κατά του πειρασμού είναι και η ταπείνωση. Ένας μεγάλος ασκητικός Πατέρας, ο Μέγας Αντώνιος, είδε τις πολλές παγίδες του πονηρού και με πόνο προσευχήθηκε και είπε: «Κύριε, ποιος μπορεί να ξεφύγει από τις παγίδες του πονηρού;». Αμέσως άκουσε την απάντηση: «Ο ταπεινός». Γίνεται αυτό, γιατί ο ταπεινός δεν έχει εγωισμό, δεν έχει κι όλα τα κακά παιδιά του εγωισμού, δηλ. την οργή, τη φιλονικία, την κατάκριση, την αδικία, τη βλασφημία, την ασέβεια...

Επειδή ο διάβολος είναι πανούργος και μας ξεγελά εύκολα, χρειάζεται να συμβουλευόμαστε έναν πνευματικό πατέρα. Ο Θεός μέσω της γνώμης του πνευματικού εκφράζει πολλές φορές έμμεσα το θέλημά Του. Επίσης με την ευλογία του πνευματικού έρχεται η θεία χάρη, μας φωτίζει και μας προστατεύει.

Από το βιβλίο «Νεανικές Αναζητήσεις - Α' Τόμος: Ζητήματα πίστεως» (σελ. 186-187), Αρχ. Μαξίμου Παναγιώτου, Ιερά Μονή Παναγίας Παραμυθίας Ρόδου

Πηγή : agiameteora.net